

DE
MONSTRO HUMANO
BICIPITE & BICORPORE, TRUNCIS AD ANTERIORA
COALITIS ARTUBUSQUE DUPLICATIS,

LIBELLUM PRIOREM, ANATOMICUM,

Venia Experientissimæ Facultatis Medicæ Aboënsis

Publicæ censuræ subijcit

LAURENTIUS JOHANNES PRITZ,

PHIL. & MED. DOCTOR, FAC. MED. ADJ. ORD. & DEMONSTRATOR
BOTANICES, IMPER. COLL. MED. FENN. SECRETARIUS,

RESPONDENTE

CAROLO TENGSTRÖM,

STIPENDIARIO PUBLICO, ÖSTROBOTHNIENSE,

In Auditorio Medico die XXVII Novembr, MDCCCXVI
horis ante meridiem solitis.

*Nobis nostra Academia magnam licentiam dat, ut quodcumque
maxime probabile occurrat, id nostro jure liceat defendere.*

CICERO.

ABOÆ, Typis FRENCKELLIANIS.

4.

Primum quod tueri oportet, fides est experimentorum meorum. Sed id quidem, si solam meam famam tangit, difficultatem nullam habet. Mea enim experimenta publice omnia, multa in conspectu Virorum anatomes gnarissimorum facta sunt, in quos non facile falli caderet, fallere nunquam. — — — De fide vero mea inprimis laboro: num recte experimentis ad theoremata colligendis usus sim, minus sollicitus. Fallere enim turpe, errare humanum est.

▼, HALLER.

DE MONSTRO HUMANO

BICIPITE & BICORPORE, TRUNCIS AD ANTERIORA

COALITIS ARTUBUSQUE DUPLICATIS

LIBELLUS PRIOR, ANATOMICUS.

§. I.

Præfatio.

Singulares illæ ac horrendæ sæpius *Nisus formativi* lusiones, *Monstrorum* nomine ex insolita & portentosa specie nuncupatæ a), tanti certe sunt in Physiologia momenti, ut operæ omnino sit pretium in earum naturam causasque summa cura studioque inquirere; quippe quæ accuratius indagatæ haud parum generationis humanæ theoriâ illustrent, etiamnum obscuram valde & implexam b). Neque enim vel monstra fortuito ac temere a Natura prægigni, sed certis suis definitisque legibus præcreari, existimandum est: quod vel ex similitudinibus eorum inter se tantis, ut secundum has in clasium & fa-

a) "Monstri vox ex ipsa linguæ natura videtur designare aberrationem
"animalis a consuetæ suæ speciei fabrica adeo evidentem, ut etiam
"ignarorum oculos feriat. Nobis vis vocis perinde videtur indicare
"fabricam, etiam grandium & conspicuarum partium, alienam a
"solita. Neque enim quæ in nervis, in vasis, in musculis, in
"ossibus varietates dicuntur, eas vellem monstra dicere, & difficil-
"limum foret, si omnino subtilitates sequi vellemus, limites defi-
"nire, quibus consuetæ & naturalis fabrica definiretur. Norunt
"enim Anatomici, minora omnia, & vasa potissimum, in singulis
"fere corporibus aliter & aliter se habere. v. HALLER *Operr. mi-*
"nor, T. III p. 3.

b) Innumerae fere monstrorum descriptiones in Actis & Adversariis E-
ruditorum exstant, at plurimæ, præsertim antiquiores, parum lucis

miliarum quendam ordinem facili negotio redigi possint c), opido elucet d).

materiae tractandae afferentes, utpote quae externam tantummodo formam spectent, de intimis corporum penetralibus recludendi parum sollicitae.

c) Notabiliores has clases cum analogiis & variationibus cujuscumque earum curate conquistis, proposuit Ill. v. HALLER in Libro I de Monstris, in T. III Operum minorum recuso.

d) Insignem Magni omnium Rossiarum Imperatoris PETRI I in scientias amorem declarat inter alia solemne & sapientissimum ejus jussum, quod Moscovitici Imperii incolis omnibus & singulis injungit, ut monstra ubicumque obvia Praefectis urbium adferant, eo nempe consilio ut Societates Imperii Litterariae eorum tanto facilius evadant compotes, haeque naturae portenta in emolumentum Rei medicæ attentius examinent. Quam quidem legem naturae indagandae egregie profuisse significant ditissimae Museorum per Rossiam ubique obviatorum Naturae proventuum collectiones, cunctarum per reliquam Europam similium, & numero & mirabili habitu monstruosae raritatis exemplorum, quibus abundant, facile principes. Temperare vero mihi non potui quominus Edictum Imperiale, die 13 Februarii anni 1718 latum, ex *Novis Actis Academiae Scientiarum Petropolitanae* (Tom. XIV pp. 367 — 8), ubi latine redditum exstat, hic transcribam; utpote cui notitia rei jamjam exponendae potissimum debeatur. Habet autem sequentia: "Notum est, tam in genere humano, quam inter bestias & aves, nasci aliquando monstra, quae apud omnes politiores nationes curiositatis ergo colliguntur; idcirco ante aliquot annos mandato fuit injunctum, ut monstra apportarentur, ex praemio pro illis promisso, & adlati fuerunt duo infantes bicipites, & bini gemelli, qui corporibus sunt connati. At in tam vasto imperio multo plura dari possunt, sed abscondunt ea rudes homines, credentes monstra oriri ab influxu diaboli, ab incantamentis &c: quod fieri nequit. Quam ob rem denuo injungitur hoc edicto, ut, in qualibet urbe, tam humana, quam ferina & volatilium monstra ad praefectos urbium adferantur; praemium erit adlaturis pro monstro humane mortuo

Monstrorum autem ex genere præ cæteris attentionem Physiologorum merentur insolitæ deformitatis species, quæ duo corpora, utrumque suis membris rite instructum, individua & quasi in unum conflata spectanda sistunt. Qui quidem geminati foetus, quotquot sunt in annalibus Eruditorum descripti, tantum non omnes aut præmaturo partu ex utero ejeti sunt, aut in partu vel tempestivo plerumque periere e). Neque rem se aliter habere posse videtur, quam quod causæ,

"decem, pro ferino mortuo quinque, pro mortuo volatili trium
 "rublionum; aut pro vivo humano centum, pro eodem serino
 "quindecim, pro ave monstrosa viva septem rublionum; si vero
 "quid acciderit multo rarius, merces dabitur major, & vice versa.
 "Adjungitur etiam hoc, quod si monstrum natum fuerit apud parentes nobiles, qui ob pudorem nollent illud adferre, illis licentia datur nomen suum tacere, præfectis vero urbium prohibetur
 "inquirere, quis ille fuerit, qui monstrum attulit, sed recepto
 "monstro & soluto præmio statim præfecti eos dimittant. Si vero
 "quis contra hoc edictum monstrum celaverit, ille denunciatus &
 "accusatus solvet multam præmio decies majorem, quæ reddetur
 "delatori. Præterea si quis detexerit in terra, in aqua, verbi gratia: lapides extraordinarios, ossa humana, vel animalium, piscium aut avium non ordinariæ magnitudinis vel parvitatibus, aut
 "& veteres inscriptiones in lapidibus, ferro vel cupro, demum arma, vasa, aliaque maxime vetusta nec magis usualia, omnia hæc
 "adferantur, & pro varietate rei præmium tribuetur: &c."

- e) Horum nonnulla exempla nostro præsertim monstro quadantenus similia, ex Actis quæ nobis in promptu fuere, congregamus. Exstant nempe talia in *Miscell. Ac. Nat. Curiosf. Anni 1683 p. 267, ibid. A. 1684 p. 190, ibid. A. 1694 p. 185, Actis ejusd. Acad. Tom. 4 p. 232, item p. 574, Novis iisdem Actis T. 2 p. 272, it. p. 280, ibid. T. 5 p. 206, ibid. T. 6 append. p. 129 it. p. 159, Philosf. Transact. A. 1670 p. 1188 it. p. 2056, ibid. A. 1748 p. 526, Hist. & Mem. de l'Acad. des Sciences de Paris A. 1751 ed. 8:0 hist. p. 106. Novis Act. Ac. Scient. Petrop. T. 14 hist. p. 76 mem. p. 367. Умозрительныя Изслѣдованія С. Пбурской Акад. Наукъ. Т. IV p. 382, Act. Erudi-*

quæcumque sint, Naturam in foetu generando operantem a consveta agendi ratione abducentes, noxiam quandam insimul exserant vim, aut in matrem, substruenda sensim morbositate, qua uterus ad abortum cieatur, aut in foetum, vires ejus vitales in tantum frangendo, ut vel ante diem in hospitaculo materno sensim ablumatur, vel tandem difficultatibus parturæ sustinendis impar reddatur. Naturam autem indulgentissimam vel has monstrificas suas formas nobilioribus & ad vivendum necessariis organis interdum instruere, testimonio sunt nonnulli hujusmodi foetus sani recteque valentes in lucem editi f), quos tamen vel ex superstitiosa vel insipiente matrum incuria mors fato præpropere sæpius abstulit. Eo magis igitur attentâ observatione ac penitioris examine digni habeantur oportet, qui ex peculiari quasi communis fortis exceptione prodigiorum instar in lucem prodire & aliquamdiu sani sospitesque in vita mansere g).

torr. Lipsiensf. A. 1726 p. 180, ALB. v. HALLERI *Operr. minorr.* T. 3 Libr. I de monstris capp. 29 & 30, Åbo Tidn. 1801 Sædn. hålft. N:o 7.

- f) Tales casus habent: *Miscell. Ac. Nat. Curiosf. An.* 1684 p. 473 & App. 477, *ibid.* A. 1685 p. 288, *Acta ejusd. Acad.* T. 2 p. 217, *Phill. Transactt. A.* 1709 p. 308, *Hist. & Mem. de l'Acad. des Sciences de Paris* ed. 8:o A. 1703 *hist.* p. 48, *ibid.* A. 1706 *mem.* p. 538, etiam Åbo Tidn. 1806 N:o 72.
- g) Horum celeberrimæ sunt puellæ Hungariæ, osibus sacris a posteriori parte connexæ, viginti duorum annorum ætatem assecutæ, quarum vita narratur in *Philosf. Transactt. A.* 1757 p. 311; alios minus longævos exhibent; *Actt. Ac. Scientt. Petrop.* A. 1778 P. I *hist.* p. 41, dorso concretos, duos menses viventes; *Hist. & Mem. de l'Acad. de Paris* A. 1723 ed. 8:o *hist.* p. 36, truncis ex opposito ad umbilicum confluentibus, tertix vitæ suæ hebdomadi haud superflites; denique Åbo Tidn. A. 1804 N:o 95 de puellis Italis refertur, in modum nostrarum conjunctis, septimo gestationis mense natis, septimoque ætatis suæ mense defunctis.

Duplicium horum foetuum maxima pars adversis pectoribus & epigastriis cohærere solet *h*): quibus, licet externæ formæ numeris quodammodo expletis, exiguum tamen, ut facile ad prævidendum erat, vitæ curriculum concessum est. Rarius quoddam istiusmodi Naturæ figmentum nobis examinandum semet haud ita pridem obtulit, puellas *i*) loquor a medio pe-

Juvat & hic duas RIOLANI (ex Disertatione de monstro Parisiensi) historiolas monstrorum bicorporum, bipedum, maxime notabiles, quamvis antiquitatis situ fere obrutas, allatis subjungere. Prior hæc est: "In Anglia non procul ab Oxonia natum est monstrum biceps, quatuor manibus donatum, sed ventre unitum, & partibus inferioribus unicum. Ex istis gemellis uno vigilante alter dormiebat; dum hic lætam faciem ostenderet, ille tristis & mœstus apparebat; quindecim dies vixere, sed alter uno die alteri supervixit." Alteram his enarrat verbis: "Memorabilis est historia monstri cujusdam in Northumbria orti, quod ventre cohærebat, gemino capite, quaternis manibus, sed inferiores partes communes habebat. Id Rex diligenter & erudiendum & educandum curavit, ac maxime in musicis, qua in re mirabiliter profecit, quin & varias linguas edidit; & variis voluntatibus duo corpora secum discordia dissentiebant, ac interdum litigabant, cum aliud alteri non placeret, interdum veluti in communi consultabant. Illud etiam in illo memorabile fuit, quod cum inferne crura lumbive offenderentur, utrumque corpus communiter dolorem sentiret; cum vero superne pungeretur, aut alioqui læderetur, ad alterum tantum corpus doloris sensus perveniret; quod discrimen in morte fuit magis conspicuum. Nam cum alterum corpus complures ante alterum dies extinctum fuisset, quod superstes fuit, dimidio sui computrescente paulatim contabuit. Vixit id monstrum annos viginti octo, ac decessit administrante rem Scoticam Joanne Prorege."

- h*) Inter 165 foetus humanos duplicatis partibus abundantes 64 bicipites quadrumanos tetrapodes olim numeravit v. HALLER, 44 bicipites bipedes, unicipites 38, & 17 qui gemellum de corpore pendulum gellabant. Priorum 5 a posterioribus partibus reperio coalitos, eodem numero oppositis truncis ad umbilicum conflatos, 12 ad summum lateralter junctos, at bessem omnium efficiunt ad anteriora conjuncti.

i) In omni hac classe, maxime vero in numerosiori familia foetuum

stere umbilicotenus junctas, quas rustica nostratium ante biennium fere in lucem edidit, quibusque per octo dies vitalis hujusce auræ usura contigit. Quarum cadavera huc asportata diligentius scrutari cum mihi delatum esset, materiam idoneam judicavi, quæ specimine qualicunque academico a me uberius tractaretur. In bipartita igitur dissertatione, primum Anatomicam earum tradere, deinde physiologica, quæ mihi probabiliora visa sunt, argumenta ad explicandam originem & formationem tam hujus quam aliorum monstrosorum fœtuum spectantia, proponere constitui. Cujus opusculi prior libellus ea exhibiturus, quæ in hoc præprimis monstro notabilia ac singularia inter incidendum mihi visa sunt, jam æquæ bonorum quorumvis censuræ subjicitur; præmissis iis temporum rerumque momentis, quæ ad plenioram materiæ explicandæ cognitionem pertinentia mihi innotuere.

§. 2.

Historia monstrofi partus.

Initio anni proxime præterlapsi 1815, cum ab administranda Provincia morbo detineretur Ditionis Viburgensis Satrapa, jamjam defunctus Nob. CAROL. STJERNWALL, Magistratus vicarius, cujus erat negotiis huic muneri annexis interea ex officio invigilare, Imperiale Collegium Medicum Fennicum per litteras certius fecit: *Helenam Michaëlis* rustico *Georgio (Jöran) Matthiæ Koski* nuptam, in pago *Lahnajärvi* parocciæ *Säckjärvi*, Territorii Villmanstrandensis, duo milliaria ab urbe *Viborg* sito, enixam esse die 24 Decembris (st. n.) anni 1814

adversis faciebus coalitorum, perpetuo fere sexum occurrere scœminum, eo magis est observatione dignum & explicatu difficillimum, quo certius constat alios monstrosos partus mascula potissimum abundare progenie.

geminas puellas adhucdum viventes, abdominibus coalitas, capitibus vero, manibus pedibusque sejunctas. Quod ubi rescivit Imperiale Collegium, ad insolitum apud nos casum diligentissime esse attendendum judicavit, eorundem, penes quos summa administrandæ provinciæ erat, diligenti curæ gemelliticum partum, quoad viveret, commendavit, simulque ut quodcumque vitam poneret, cadaver sine mora huc mitteretur petiit. Et cum insuper ad pleniorē rei notitiā comparandam e re esse videretur, impigrum quendam & peritum medicum, omnia huc pertinentia accurate investigaturum eo ablegare, Medico Provinciali Districtus Lovisensis, Medicinæ Licentiatō D^{no} Joh. Edgren, Imp. Collegium demandavit: ut mox supradictum pagum peteret, ibi de rebus insolitis, si quæ matre grāvīda contigissent, de ratione ac modo ipsius parturæ, atque de aliis præterea momenti factum quodam modo illustrantibus, curiose perquireret, quæcumque etiam externa & minus solita in corporibus cerni possent studiose notaret, & denique ex his rite examinatis & cognitis accuratam exactamque relationem conciperet Imperiali Collegio tradendam.

Præterlapso exinde bimestri temporis spatio & defuncto interea monstro, de quo jam agitur, una cum litteris de morte ejus, corpus exanimū arca inclusum atque congelatione a putredine, linteisque circumvolutis ab injuria itineris longi, bene servatum huc accessit. Brevi quoque post Experientissimus Dⁿ Edgren suam ex mandato confectam relationem Imp. Collegio exhibuit; quam, utpote eximium ad explicandam monstri hujus naturam pertinens documentum, ex svecano sermone ad verbum hic transferre placet *k*): "*Helena Michaelis* rustica in parocchia *Säckjäv* Provinciæ Viburgensis, annos nata septem & triginta, infantum trium viventium mater, absque valetu-

k) Autographon hujus relationis in Archivo Imp. Coll. Med. Fenn. servatur.

"dinis infirmitate biennium cum dimidio quamquam non gra-
 "vida menstruis caruerat. Nihilominus tamen hoc tempore
 "denuo concepit: id quod non nisi ex ciborum fastidio, sibi
 "subinde-oborto, suspicari valuit, donec motiones solitæ foetus
 "sentiri cœperint. Per reliquum foeturae tempus valetudine usa
 "est secunda & operibus rusticis ex more vacavit. Neque in-
 "soliti quid gravidæ obvenerat, unde exitum sibi adeo por-
 "tentosum metuere didicisset. Motus illos, viventis foetus pri-
 "ma indicia, prægnanti subvenisse primis mensis Augusti die-
 "bus ipsa narravit; quodque tempore partus, die vicesimoquarto
 "Decembri mense peracti bene satis respondet. Nocte autem
 "qua partum enixa est, atriis cubiculisque ad festum instans
 "purgandis intenta, in aqua apportanda fuerat occupata usque
 "dum hora fere secunda, ob dolores instantis partus solita
 "præfagia, in conclave seclusum secefferat; ubi auxilii orba,
 "neque cubans sed genibus innixa, intra semihoram doloribus
 "perpersis in parturiendo ordinariis, nec ullo inopinato quo-
 "dam interveniente facto, puellas edidit geminas abdomine con-
 "cretas, & quantum externo quidem obtutu judicari potuit,
 "cavitate abdominis communi. Inter hæc ipsa animadverterat
 "foetus alterum caput, sub mento alterius inflexum, fuisse pro-
 "pulsam, ex quo factum est, ut hunc partum haud ægrius ac
 "priores emisserit. Genitura peracta infantes illico vocem edi-
 "dere moxque vagitum. Funiculus umbilicalis utrique com-
 "munis, insolita fili futorii duplicis vel fili cannabei velaris
 "tenuitate, in inferiori cohæssionis angulo fuerat insertus, & in
 "partu juxta umbilicum abruptus est 1). Hora a partu secun-
 "dinæ

1) Hæc & alia nonnulla similia observata de funiculo umbilicali in
 partu absque lethali eventu abrupto, itemque analogia animantium
 brutorum satis declarare mihi videntur celebrem illam inter SCHULZE
 & BÖHMER agitatam quæstionem medico-legalem; An deligatio di-

"dinae, teste matre placenta unica m), secutæ sunt. Lochia
 "modica duas hebdomades fluxere. Dolores post partum haud
 "alios quam in prioribus foetibus senserat. Cæteroqui mater
 "biennio antehac Synocha & Tertiana n) laboraverat; quibus
 "vero malis feliciter explicata, valetudine haud secus ac antea
 "usa est prosperrima, eadem non minus incorrupta prædita,
 "quamvis undecimam jam a partu hebdomadā non menstruata
 "agat. — In locum prædictum veniens, infantes jamjam ex-
 "cto obituanæ vitæ curriculo esse defunctas, & in Baptismo
 "ex casu necessitatis instituto nomina accepisse alteram *Eva*
 "alteram *Anna*, receivi. Cætera ad copulationem earum mon-
 "struosam pertinentia Imp. Collegio Medico in obductione
 "I. anatome corporum instituenda planius innotescant, quam

Si funiculi in infantibus recens natis neglecti, pro causa sufficien-
 ti nec fallaci mortis haberi queat? Ostendunt etiam non immerito
 a variis de Re obstetricia primi ordinis Scriptoribus deligationem
 hanc promptam, ex more antiquo institui solitam, inutilem sæpius,
 interdum quoque noxiam, esse judicatam. Vide de his BAUDE-
 LOQUES *Entbindungskunst* ed. 2:a MECKELII *T. I* p. 436 *sqq.* Quid
 quod recentiores quidam ab hac consuetudine oriunda voluerint
 principia variorum morborum in infantes gravissime sævientium,
 maxime variolarum; *Mesmerismus T. I* p. 342 *sqq.* & *T. II*
 p. 295.

- m) Solitum est hujus concretionis gemellis placenta communi & umbi-
 licali funiculo simplici uti, gravissimo sane, contra theoriam de
 mechanica monstrorum origine argumento.
 n) Facilius certe me iudice explicari possent causæ & origines mon-
 strorum, si in omnibus historiis eorum conficiendis accurate notata
 essent, quæ ad matrum constitutionem physicam, morbos & ægri-
 tudines pertinent: dolendum itaque hanc rem neglexisse plerosque
 Auctores, qui de monstris partibus nos certiores fecerunt. Exem-
 plum feminæ, similes nostrarum coalitas gemellas enixæ, quæ
 primis gestationis mensibus tertiana laboraverat, commemorant tamen
Acta Nat. Curios. Vol. IV p. 232.

"mibi externam tantum eorum formam intuenti. Notabile
 "quid in brevissima huiusmodi infantum vita observatum nesci-
 "verunt præsentes, narrantes tantummodo ambas simul vagiis-
 "se, & altera ex cibo oblato obmutescente alteram pariter
 "continuo tranquillam factam esse; unde famis sedem, i. e.
 "ventriculum o), in his esse unum judicarem. Mammæ geni-
 "trici munificæ non fuere, quamobrem ex cornu lactario ci-
 "batæ sunt. Excrementa, quantum quidem observaverat ma-
 "ter, ordinaria habuerunt. Pondus octo librarum victualium
 "iunctim explevere, & longitudine quindecim pollices fveca-
 "nos operarios emensæ sunt."

Duplex igitur hocce corpus cum huc pervenit, mihi, ut-
 pote Imp. Collegii Medici Secretario & vicibus Anatomice Pro-
 fectoris insuper fungenti, demandatum est, ut cultro adhibito
 anatomico in fabricam omnem, viscera & intestina ejus inqui-
 rerem. In quo negotio peragendo omni quidem, qua potui,
 cura & diligentia versatus sum, quoniam vero cum successu
 alii judicent, quum omnis pro præparatis anatomicis subtilio-
 ribus conficiendis vel maxime necessarius apparatus mihi de-
 fuerit. Præparata tamen quædam simpliciora Museo Theatri
 nostri Anatomici futuro servare studui p). Fœtum quoque in-
 tegrum, abdomen ejus utrinque apertum, ut situs viscerum
 adpareat, aliasque partes notabiliores post confectam dissectio-

o) Hanc conjecturam, quamvis probabilis videri possit, dissectio corpo-
 rum non comprobavit; aliam vero simultanei vagitus explicandi ra-
 tionem nos infra docebimus.

p) Hæc sunt: *thorax* osseus duplex exsiccatus, *cor* & *pulmones* co-
 hærentes cum magnis vasis in spiritu vini, *hepar* in spiritu, *ven-*
triculi inflati cum duodenis & parte jejuni, inferior pars *tubi inte-*
stinalis ex eo loco quo in bina discedit *ileæ*, ossa denique plurima
 separata.

nem, depingenda curavi, quoad heic loci fieri potuit, ubi anatomica instructus cognitione pictor & chalcographus defunt. Nec caruit infolita res plurium testium oculatorum examine & fide: frequentes enim rarum cadaver inspecturi & mirabilem naturæ lusum contemplaturi confluxere tam litterati quam illitterati homines, rei novitate adducti. Rationem vero injuncti mihi officii jam redditurus, primum de habitu cadaveris externo, deinde de partibus ejus internis, quo se ordine mihi inter incidendum obtulere, dicam; ea solummodo, quæ a naturali aut situ aut forma aberrare deprehendi, adumbraturus, cætera, quæ ad ordinarias ac solitas naturæ leges conformata reperi, intacta omnino relicturus: methodum sic observaturus, quam & Ill. v. HALLER & alii harum rerum primi ordinis Scriptores persecuti sunt.

§. 5.

Habitus corporum externus.

Primo hic monere attinet maturum ac tempestivum hunc partum in lucem prodixisse, quod quidem indicarunt capillago plenior, candor naturalis cutis, pube præcocium foetuum immunis, ossa solida, cartilaginee densæ, ungues demum duriusculi, longiores.

Capita foetui erant duo distincta faciebus obversis, utrumque collo suo paululum reclinato impositum. *Brachia* cum manibus cuique corpori sua, bina, consuetis locis thoraci annexa & ad solitum naturæ modum conformata. *Pectora* superne duo separata, utrumque binis consueti loco mammillarum papillis instructum, anteriore ex facie inferiora versus ad angulum rectum convergentia, mediaque parte, $1\frac{1}{4}$ poll. infra claviculas, in unum corpus conjuncta, de cætero ex adverso sibi adposita & plane coherens, sulco tamen ubi sibi occurrebant in utroque latere ad oculum distincta. *Abdomina* item

umbilicotentus erant conflata, integumentis communibus sine ullo separantis lineæ vestigio continuatis; hinc porro *hypogastria* in sejuncta corpora discedebant, cum pelvibus, pudendis, anis, artubus denique inferioribus cuique puellæ suis, omni numero perfectis. In angulo diviformi abdomen occurrebat *umbilicus* simplex funiculo immunis, annulo cartilagineo præter naturam hiantē ostio pollicem lato, ex quo, post mortem dilatato, prodierat herniæ instar intestini ilei pars nuda, propendula *q*).

Infantes igitur erant duæ, sexus fœminini, in unum concreatæ, suis tamen rite instructæ membris, nil monstruosi præter plenam cum sorore ex anteriori parte cohæssionem præ se ferentes; cujus communis nexus latitudo 5 poll., in utroque latere æquabat.

Proportio mutua membrorum utriusque puellæ naturalis erat, magnitudine vero infra solitam tempestivi partus *r*), & omni corporis habitu graciliore minusque, quam quo gaudent communiter infantes primæ ætatis, obeso, venusta tamen forma conspicuæ; altera alteri simillima, licet mensuræ jamjam notandæ sinistram *s*) (*Annam*) paullo majorem fuisse innuant.

q) Postquam aqua frigida egelatum & emollitum manibusque spectatorum interea incautius tractatum erat cadaver, hernia illa in tantum crevit, ut major pars intestini, 4 certe poll. longitudine, ex umbilici annulo maxime dilatato, integro tamen, propenderet.

r) Gemellitici partus ordinariis quidem minores esse solent, nostræ vero puellulæ adeo erant exiles, ut simplicem eumque bene nutritum fœtum una sumtæ vix mole æquarent; cui earum exiguitati magna ex parte tribuendum reor, quod, aliter ac in his fieri solet, genitura haud laboriosa parturienti obtigerit.

s) Facile adparet in corporum, qualis hic adfuit, ex anterioribus con-

Longitudo a vertice ad calcem *Annæ* 18 pollices, *Eve* 17. Diameter capitis longitudinalis in priore 5 poll., transversalis $3\frac{1}{2}$; in altera dimensiones fere eædem, vix linea minores. Latitudo thoracis communis 5 poll., dorsi utriusque super humeros 3 p. 1 lin. Ossa sacra in situ spontaneo 7 poll. distabant, sed propiorem compressionem facile admittebant.

§. 4.

Quæ visa sunt integumentis communibus dissectis.

Incisil ablatisque tegumentis communibus singularis prorsus nec opinata partium internarum fabrica sese prodidit. Qui enim primo obtutu simplex duntaxat duorum corporum nexus videbatur, ipsū jam intimam quoque eorum conformationem tetigisse observatum est, habitumque ordinem & relationem partium inter se eam subiisse mutationem ac translocationem, ut quidem in conjunctis corporibus naturalis quadatenus servaretur organorum complexus, in singulis autem non solum forma, sed vel maxime eorum positio, alienæ omnino a sũeto naturæ ordine ac monstrosæ adparerent.

Quæ in thoracis conformatione singularia observata sunt, indecriptione sceleti aptius occurrent, quippe quod partes de-

nexione utramque puellam pro lubitu dici posse vel dextram vel sinistram, & faciem totius cadaveris anteriorem a posteriore non posse per se distingui; nobis tamen *anterior* facies audit, ad quam apex cordis respexit, *posterior* ea, cui propior posita fuit basis; unde puella *dextra* (*Eva*) nobis erit illa, quæ ad manum sinistram Professoris, in eo corporum situ quo mucro cordis sursum spectaret, jaceret, altera vero (*Anna*) *sinistra*. Consultius interea visum est nominibus puellarum propriis inter describendum uti, quo ambiguitas ex æquivoca denominatione dextræ vel sinistræ, in variato cadaveris situ oriunda, facilius tollatur.

nudatæ plenioræ formæ ideam fistant, quam cum eadem musculis ac membranis oblitæ visceribusque intus opertæ considerantur. In antecessum tamen liceat in genere monere ea, quæ in perfecti cujusque hominis pectore & abdomine obviam venire solent quoad organorum fabricam, & situm, eadem in duplicis hujus puellæ utroque latere reperta esse *t*).

Musculi pectorales consuetis sedibus adfixi erant, in neutro latere quidquam variationis passi, nisi quod dentationibus in cartilagine costarum tendentibus plus solito utrinque decussatim sibi intricarentur *u*).

Musculi abdominales e solitis locis oriebantur itemque inferebantur, sed directio fibrarum a vulgari habitu maxime differebat. *Obliquus externus* utriusque lateris postica parte, quæ a latissimo dorsi obtegitur, recte descendebat, hinc anteriora versus magis magisque obliquus, fibris arcuatis deorsum convexis, tendineus demum factus transversis omnino fibris, compari *v*) ejusdem musculi e diametro oppositis, in lineam albam

t) Hæc distractio partium in bicorpore prole hujusmodi connexionis haud infrequens est, quam quoniam modo explicent, qui binata monstra compressionis cujusdam vi tribuunt, & ex simplici duorum foetuum arctiori in utero contactu, vel impedita partium quarundam evolutione, oriunda volunt, non video.

u) Musculorum pectoralium dextri & sinistri lateris fibras in foetu semper fere supra sternum in unum confluere, observatio est III. HAL-
LERI; quem fibrarum concursus angustiae infantilis pectoris tribuere vellem, idque eo magis quo in præsentī casu intricatio & decussatio radicum muscularium evidentior adfuit, thorax autem circa sterna oppido coarctatus.

v) Facile patet paria hic intelligi musculorum, qui in una vel altera cadaveris facie positi erant, ad diversa licet corpora pertinentes, sed in coalitione foetuum sibi approximati, quum a naturalibus comparibus, in altera facie exstantibus, valde different.

terminabatur. *Obliquus internus* minus solito adscendebat, & fibris rectis sed fere transversis cum obliquo externo & transverso cito confluebat, vaginam muscoli recti efformaturus. Quum vero hi muscoli magis transversi quam obliqui essent, *transversus* qui dicitur e contrario oblique potius tendebat ad interiora & inferiora, cum suo pari ex adversa facie infra umbilicum demum conjunctus. *Recti* suis vaginis inclusi ex thorace juxta cartilagineam xiphoideam exorti, arcuatim sensim divergentes tendebant ad symphyisin ossium pubis utriusque puellæ, relicto inter se triangulari spatio superne angusto, inferne 3 circiter pollices lato. *Pyramidales*, uti in foeminis vulgare est, nulli.

Linea alba a cartilagine ensiformi ad umbilicum recte descendebat, superne angustissima, futuræ membranosæ similis, sensim prout divergebant muscoli recti, quorum interstitium tota occupabat, dilatata; hinc rectum non tendebat, sed in bina crura divisa per medium hypogastrium cujusque puellæ ad singulas symphyfes ibat.

Umbilicus nullo funiculo superflite, valde apertus diametro plus pollice latior, annulo tamen integro cartilagineo herniam magnam, uti jam observatum est, intestinorum tenuium absque peritonæo emittente. In hoc annulo anterieus & superius erat foramen majus pro vena umbilicali, & utrinque ad latera foramen minus duplex arteriarum umbilicalium interjecto uracho impervio.

Hæc de facie cadaveris *anteriori* observata valeant; omni autem numero similis partium fabrica earumque dispositio in facie *posteriori* aderant, ubi & eadem, quæ jam commemorata sunt, lineæ albæ crura infra umbilicum, & in eodem foramina lateralia arteriosa in conspectum venire; simileque ac in altera annuli parte foramen venæ umbilicalis secundæ detectum est.

Viscera abdominalia,

Dissectis musculis cum peritonæo, spectatisque in situ suo intactis visceribus abdominalibus, omnia reperta sunt in utraque corporis facie tam perfecte ad solitam naturæ formam & partium numerum disposita, ut vere crederes non unicum, at discreta abdomina aperta et visa fuisse; solummodo quod insveta duo tubercula magna, alterum pone hepar, alterum juxta lienem, peritonæo obtecta prominerent, renes scilicet, qui quidem naturali loco ad columnam vertebralem utriusque puellæ positi, neque distortionem organorum intraperitonæalium passi, singularem hic habitum ostendebant.

Ejectis deinde visceribus cavitatem abdominalem communem, inferius ab umbilico geminam, & simplici peritonæo in utrumque corpus continuato obvelatam, deprehendi. Viscera autem separatim examinata sequentia exhibuerunt notatu digna:

Hepar unicum totam fere diaphragmatis concavitatem occupabat ex duobus, utrumque suis solitis lobulis & sulcis distinctum, a parte posteriori per lobos quadratos conflatis, aperte compositum. Magnum hoc viscus diaphragmati nectebatur ligamento quodam cruciato, secundum convexam ejus superficiem decussatim ad angulos rectos disposito; cujus brachium tenuius ligamentum erat suspensorium ad utrumque corpus pertinens, ab apice cartilaginis xiphoideæ ad similem cartilaginem averisæ faciei per diaphragma tendebat; alterum vero crassissimum duo ligamenta coronaria connexa referebat. Præterea ad latera superficiæ inferioris minoribus, uti assolet, ligamenti ventriculo & lieni utrinque adstrictum erat. Incisura profunda in utroque latere hepatis columnam vertebralem sin-

gulo-

gulorum corporum respiciens lobum dextrum anterioris dimidii a sinistro posterioris, & vice versa, distinguebat, interjecto œsophago transitum permittens liberrimum, & in sinum suum venam portam, ex quoque corpore suam, recipiens; aderat præterea haud insolita incisio lobi dextri cujusque ad fundum vesticæ felleæ. *Venæ umbilicales* binæ, quarum singulæ sub ligamento suspensorio in anteriori & posteriori duplicis hujus hepatis facie naturali sinui, quem parenchyma visceris ad pontis instar transibat, immerse, per ductum venosum, utriusque suum, cum vena cava inferiore singuli corporis communicabant. *Vesiculæ felleæ* duæ, bile turgidæ, in solita fossa lobo dextro subjacebant, fundo versus exteriora respiciente; earum cuique suus ductus cysticus, cum hepatico sui dimidii cito confluens, aderant, qui deinde sub medio hepatis conjunctim in duodenum inferebantur.

Ventriculi duo forma & magnitudine naturali, oblique ad latera hepatis positi & arcu minori sibi invicem obversi, in suum quodque rite desinebant *duodenum*, quod utrumque post pollicis decursum, & facta ad naturæ regulas prima sua flexura, in unum tubum sub media jecoris convexitate confluebat, in quem ductus choledochus communis ac discreti pancreatici mox sese immittebant: reliquus *intestinorum tenuium* tractus bessem circiter sui simplex duntaxat absolvebat, & mesenterii ope Annæ tantum vertebis adhærens, irregularibus gyris maximam intraperitonæalem replebat cavitatem, deinde receptaculum efformabat turgidum, ex quo discreti iterum tubi oriebantur pro quavis puella, acuto angulo discedentes, inter quos tertii cujusdam intestini unciale rudimentum, appendicis instar conicæ prominebat: distincta hæc *ileæ*, suis mesenteriiis singulo fœtui nexa, per ultiores anfractus ad regionem iliacam dextram utriusque puellæ, solitam intestini cæci sedem, tendebant, ubi rite in *crassa intestina* abibant, interjectis valvula

coli & appendice vermiformi confvetis, ac demum naturali itinere ad anos properabant x).

Capsulas atrabiliaris reperire non potui y).

De liene, pancreate, renibus, duplicato numero repertis, nil a sveto naturæ modo alienum notavi. Uterus, vesica & omnia pelvis organa in utroque fœtu rite formata videbantur.

§. 6.

Que aperto pœore aliena oculis occurrerunt.

Diaphragma amplissimum ex duobus antèrnis connatis aperte compositum, ambitu quaquaversum musculofo, quatuor

- x) Dimensiones partium cujusque tubi intestinalis hæ erant: *œsophagi* 3 poll. svecc. opert., arcus minores *ventriculorum* 2 poll., *duodeni* partes separatæ in Anna 1 poll., in Eva paullo longior, pars *intestinarum* communis 55 poll., *saccus*, ex quo distincta iterum exhibant ilea, cum appendice 2 poll. longitudine 1 poll. latitudine, partes *intestinarum tenuium* separatæ in Anna 15, in Eva 18 poll., *intestina crassa* utriusque 16 poll., *appendix vermicularis* Annæ sesquipollicaris, Evæ bipollicaris fere.
- y) Dubius hæc profero quum summi Physiologi, usum capsularum atrabiliarum ignorantes, præsumserint eas fœtus utero inclusi vitali cuidam functioni esse dicatas; certissimum tamen est hæc organa in nostro monstro non adfuisse; quorum quidem loco super binos renes, non dicam utriusque, compactum & rubiginosum, sed finibus indeterminatum, cellulose telæ globulum vidi, qui pro rene succenturiato quoad situm quadantenus haberi posset. Exemplum deficientium horum organorum in monstro humano, mortuo nato, partibus superioribus ad umbilicum usque rite & egregie dispositis, sed absque sexus discrimine & in excrecentiam caudiformem desinente, refert HOTTINGER, in *Miscell. Ac. Nat. Curios. A.* 1701 p. 413. In adultis immo capsulas renales quandoque deesse reppererunt PICCOLIOM-NEUS (*Prælect. anat. L. 2. c. 23*), LAURENTI (*Hist. anatomica p. 53*) & PLEMPUS (*Fundam. p. 134*); quamvis de eorum hac in re fide dubitet v. HALLER; v. *Elementa Physiol. ed. 4to T. VII. L. 26 p. 286.*

conspicuum cruribus in utriusque puellæ vertebris lumbalibus oriebatur & costis omnibus spuris adhærebat, centro tendineo irregulari, ea ex parte qua abdomen respiciebat hepatis incumbens, ex altera thoracem spectante pericardio junctum. In hoc septo transverso duabus arteriis aortis per crurum divaricationes, & in tendinea parte pro utroque œsophago, in musculosa pro venis cavis inferioribus, debitis locis transitus patebat.

Cavitas thoracis communis in septem loculamenta erat divisa, quatuor scilicet saccis pleuræ existentibus, quolibet suo pulmone instructo, & tribus mediastinis, binis scilicet *dorsalibus* solita organa naturali ratione transmittentibus, & uno ipsorum *medio* ex duobus anterioribus conflato exiguo, quod inferius cor habebat inclusum, superius vacuum, cum *thymus* uterque amplissimus ob angustiam pectoris superiora versus esset repressus, & suis cornubus gracilibus asperam arteriam ad laryngem usque comitaretur.

Pulmones quatuor omnibus numeris perfecti, in lobos binos vel ternos majores, incisuris insuper marginalibus indeterminatis, ut in recens natis ut plurimum obtinet, distincti; quodvis par ad columnam vertebralem utrinque naturali suo situ adpositum, saccis pleuræ separatum, atque aspera sua arteria, bronchisque rite instructum.

Cor unicum, pericardio valido sed laxo inclusum, maximum, ut ex duobus arctissime coalitis conflatum videretur, longitudine latius, depressum, tribus ventriculis & totidem atriis, inter se per foramina in dissipationis patentia communicantibus, instructum, situm habebat horizontalem & transversalem, mucrone bifido & valde obtuso anteriorem duplicis corporis faciem, basi crassissimo posteriorem respiciens, sequentia habuit maxime notabilia: *Ventriculus dexter* simillimus ei, qui in simplici corde sinister audit, cæteris longior, rotundior

ac robustior, ex atrio ejusdem nominis sanguinem recipiebat & in communem truncum aortæ inferioris & arteriarum pulmonalium *Eve* committebat; *Ventriculus intermedius* reliquis laxior & parietibus tenuioribus, ostio venoso maximo in atrium medium, arteriosis vero binis distinctis in aortam *Eve* superiorem & pulmonalem arteriam *Annæ* hiabat; *Sinister ventriculus* omnium brevissimus, quasi accessorius, laxior dextro, densior medio, ex atrio sinistro acceptum in aortam *Annæ* reddebat sanguinem. *Ostia* ventriculorum *venosa* dextri & sinistri valvulis bicuspidalibus, intermediæ tricuspidalis, *arteriosa* vero omnia solitis semilunaribus ternis erant munita. *Sinus dexter* & *sinister*, uterque sua auricula instructus, sanguinem ex venis cavis proxime adjacentis corporis hauriebant & in ventriculos ejusdem nominis mittebant. *Intermedio sinui*, reliquis multo ampliori & duabus auriculis ornato, inosculabantur venæ pulmonales utriusque puellæ, in binos majores truncos ante introitum confluentes; ostio cæterum hic sinus cum ventriculo medio & foraminibus utrinque ovalibus, patulis, solita valvula munitis, cum lateralibus atrii communicabat.

Truncorum quoque arteriosorum descriptionem hic subungere placet: *Aorta sinistra Annæ* propria ex ventriculo sinistro rite oriebatur, & postquam ductum arteriosum Botalli, adhuc pervium, ad pulmonalem arteriam ejusdem corporis sinistram ablegaverat, arcum suum naturali modo absolvebat, & confvetos ramos edens per corpus, cui diæta erat, solitas exhibebat distributiones. *Pulmonales arteriæ Annæ* ex ventriculo medio, communi uti assolent truncos, ortæ ad suum quemque pulmonem ibant. *Aorta media* ex ventriculo medio nata, post dextram partem cordis propullulabat, & ascendens tendebat ad *Eve* caput, in edendis ramis, qui vulgo ex arcu aortæ prodire solent, tota absumpta. *Arteria magna tertia* ex ventriculo dextro orta, mox dividebatur in binos truncos, quorum alter *superior* i. *sinister* in duas arterias pulmonales *Eve*

discedebat, alter *inferior* 1. *dexter* statim sine arcu versus inferiora tendebat, & diaphragma in solito aortæ descendens, cujus deficientis partes agebat, loco perforans ad abdomen & inferiores partes properabat; præterea hic truncus ante exitum suum e pectore validum ablegabat ramum, in radicem aortæ mediæ inferendum, vicibusque, uti videbatur, ductus arteriosi hujus foetus quadantenus fungentem z).

§. 7.

Sceletus.

In sceleto duplici, partibus mollibus exuto, nihil reperiebatur monstrosi præter thoracem communem, cujus ope duo corpora sibi invicem opposita cohærebant. Compositus autem hic erat ex vertebrais dorsalis, in singulo foetu duodecim, & totidem inde ex utroque earum latere natis costis; quæ, minus solito curvæ, cartilaginibus suis ex adverso sibi occurrebant, cum paribus, superius quidem ad idem, inferius ad alterum corpus pertinentibus, confluentes, interposita tamen lata & densa cartilagine, (sterni duplicis rudimento), in qua, præsertim superiore ex parte, inspersi erant plures nuclei ossei diversæ magnitudinis. Ex hoc costarum inferiorum cum paribus ex altero corpore concursu in utraque sceleti facie formabantur arcus duplices, simillimi eorum, qui ex vulgari naturæ lege in pectore humani sceleti antèrîus conspiciuntur; eo insigniori similitudine, quod cartilago xiphoidæa utrinque longissima inter cartilagineas spuriarum costarum consueti loco

z) Querere licet an irregularis hæc vasorum distributio in hoc foetu nexum quandam causalem cum vitio columnæ vertebralis in eodem observato & exiliori ejusdem habitu externo habeat?

media interjaceret. Aderat præterea in *Eva* columna spinali curvatura quædam lateralis vertebrarum dorsalium, unde costæ in dextro ejus latere propius sibi adjungebantur, in opposito longius a se invicem distabant, quam alterius fœtus costæ ad regulas naturæ dispositæ; quæ vero vitia adeo erant levia, ut in corpore integro cerni vix possent.

